

Predkladacia správa

Slovenská republika je zmluvnou stranou *Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu* z 27. januára 1977 (ozn. č. 552/1992 Zb., ďalej len „dohovor“), ktorý pre ňu nadobudol platnosť dňa 1. 1. 1993.

Dňa 15. mája 2003 Rada Európy prijala *Protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu* (ďalej len „protokol“). Text protokolu mení a dopĺňa niektoré ustanovenia dohovoru a najmä bližšie špecifikuje, meritórne rozširuje a zefektívňuje justičnú spoluprácu v trestných veciach v oblasti boja proti terorizmu a iným závažným trestným činom.

Na vykonávanie tohto protokolu v podmienkach Slovenskej republiky nie je potrebné prijať žiadne ďalšie zákonné opatrenia. Súčasný text 23. hlavy Trestného poriadku a medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, vytvárajú dostatočný právny podklad pre vykonávanie tohto medzinárodného zmluvného dokumentu orgánmi Slovenskej republiky.

Protokol zatiaľ podpísalo 42 členských štátov Rady Európy¹ a ratifikovalo 10 štátov (Albánsko, Arménsko, Bulharsko, Cyprus, Dánsko, Gruzínsko, Nórsko, Poľsko, Rumunsko a Slovinsko). Protokol podľa svojho článku 18 zatiaľ nenadobudol medzinárodnú platnosť.

Znenie protokolu najmä rozširuje kategóriu trestných činov, ktoré nemožno považovať za politické trestné činy pre účely vydávania medzi zmluvnými štátmi, pričom pri vydávaní sa bude postupovať rovnako aj pri pokuse, spolupáchatelstve alebo organizovaní spáchania takýchto trestných činov. Protokol ďalej ustanovuje, že v prípade absencie extradičnej zmluvy medzi zmluvnými štátmi, môže byť dohovor považovaný za právny základ extradície v spojení s vymedzenými konaniami.

Protokol posilňuje skúmanie implementácie dohovoru, za ktoré zodpovedá Európsky výbor pre problémy kriminality (CDPC), pričom bližšie špecifikuje jeho úlohy a upravuje mechanizmus riešenia sporov medzi zmluvnými stranami, ktoré neboli urovnané v rámci pôsobnosti CDPC.

Protokol taktiež upravuje mechanizmus prijímania ďalších dodatkov k dohovoru ako aj mechanizmus podávania námietok k novoprijatým dodatkom a konkrétnejšie vymedzuje režim výhrad k dohovoru.

Medzi prínosy protokolu patrí tiež ustanovenie Konferencie zmluvných štátov proti terorizmu (COSTER), ktorá okrem iného zodpovedá za efektívne uplatňovanie dohovoru, výmenu informácií a prípravu stanovísk v oblasti boja proti terorizmu a preskúmavanie výhrad k dohovoru.

¹ Albánsko, Andorra, Arménsko, Rakúsko, Azerbajdžan, Belgicko, Bulharsko, Chorvátsko, Cyprus, Dánsko, Estónsko, Fínsko, Francúzsko, Gruzínsko, Nemecko, Grécko, Maďarsko, Island, Írsko, Taliansko, Lotyšsko, Lichtenštajnsko, Litva, Luxembursko, Malta, Moldavsko, Holandsko, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Rusko, San Maríno, Srbsko a Čierna Hora, Slovinsko, Španielsko, Švédsko, Švajčiarsko, Bývalá juhoslovanská republika Macedónia, Turecko, Ukrajina a Veľká Británia.

Protokol je prezidentskou medzinárodnou zmluvou z oblasti právneho styku s cudzinou v trestných veciach a v zmysle článku 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je možné ho charakterizovať ako “medzinárodnú zmluvu, na ktorej vykonanie je potrebný zákon”. Pred jej ratifikáciou sa teda vyžaduje súhlas Národnej rady Slovenskej republiky.

Predkladaný materiál bol v rámci pripomienkového konania prerokovaný podľa článku 10 ods. 1 Zásad vlády Slovenskej republiky pre oblasť medzinárodných zmlúv so zúčastnenými rezortmi, ako aj ďalšími pripomienkujúcimi subjektami. Vyhodnotenie pripomienkového konania tvorí súčasť predkladaného materiálu.

Predkladaný materiál nemá finančný, ekonomický, environmentálny vplyv, ani vplyv na zamestnanosť.